

ÁRLEGIR MINNINGARTÓNLEIKAR um Sigríði Jónsdóttur og Ragnar H. Ragnar verða haldnir í Ísafjarðarkirkju næsta sunnudag. Það er sönghópurinn VOCES THULES sem kemur fram á minningartónleikunum að þessu sinni en hann er skipaður tónlistarmönnum Eggerti Pálssyni, Einari Jóhannessyni, Eiríki Hreini Helgassyni, Guðlaugi Viktorssyni og Sigurði Halldórssyni. Þeir leika með á ýms miðaldahljóðfæri, pípur, symfón og slagverkshljóðfæri, en einnig leikur með þeim á orgel Arngerður María Árnadóttir. Tónleikarnir hefjast klukkan 16.00.

Fjalla-Eyvindur norður

Leikritið Fjalla-Eyvindur eftir Jóhann Sigurjónsson, sem sýnt hefur verið í Norðurljósum í vetur, verður sýnt hjá Leikfélagi Akureyrar í Rýminu á morgun, föstudaginn 23. september, klukkan 21 og laugar daginn 24. sept. klukkan 19 og 21. Leikritið er byggt á hinni kunnun þjóðsögu um Fjalla-Eyvind og Höllu, ástir þeirra og örlög.

Sýningin hlaut tvær Grímutilnefningar og hefur hlotið mikið lof gagnrýnenda. Leikstjóri er Marta Nordal og aðalhlutverk leika Edda Björg Eyjólfsdóttir og Guðmundur Ingi Þorvaldsson, Valdimar Örn Flygenring og Bjartur Guðmundsson. Sýningartími er ein klukkustund og 20 mínútur.

Varpa ljósi á teikninguna

Sýningin Hraðari og hægari línur opnar í Hafnarhúsinu í dag. Þar gefur að líta valin tví- og þrívíð verk úr safni listaverkasafnaranna Péturs Arasonar og Rögnu Róbertsdóttur. Verkin varpa ljósi á vítt svið teikningarinnar í myndlist síðastliðinna áratuga.

Hraðari og hægari línur heitir ein þriggja sýninga sem opna í Hafnarhúsi Listasafns Reykjavíkur í dag. Titillinn vísar til verks eftir Kristján Guðmundsson frá árinu 1976, sem sjá má á sýningunni. Á henni eru valin tví- og þrívíð verk um sjötíu íslenskra og erlendra myndlistarmanna. Það er þó einungis lítill hluti af safneign Péturs Arasonar og Rögnu Róbertsdóttur, sem safnað hafa íslenskrir og erlendra samtímalist frá 7. áratugnum fram til dagsins í dag. Þau eiga í dag yfir eitt þúsund verk.

Sýningin nú er nokkurs konar framhald af sýningu á völdum ljósmyndaverkum úr safni hjónanna, sem haldin var á Kjarvalsstöðum á síðasta ári. Sýningarstjóri í báðum tilvikum er Birta Guðjónsdóttir, en hún var meðal annars sýningarstjóri í Safni, samtímalistasafni sem þau hjón ráku um skeið á Laugavegi 37.

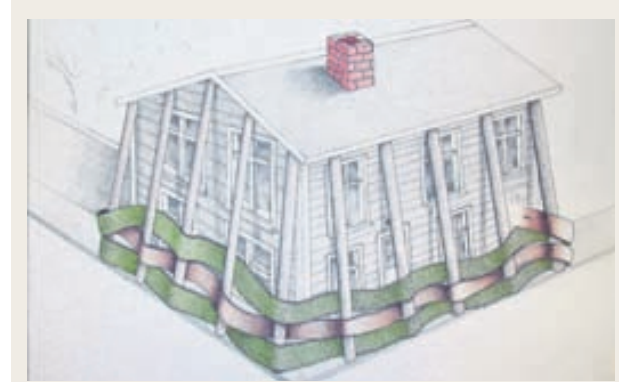
Sýningunni Hraðari og hægari línur er ætlað að varpa ljósi á vítt svið teikningarinnar í myndlist síðastliðinna áratuga. Mörg verkanna á sýningunni þenja skilgreiningarmörk hefðbundinnar teikningar. Veitist gestum tækifæri til að skoða fyrirbærið teikningu út frá meginefni hennar, línunni, hreyfingunni, tengingu við mann líkamann, skuggann, flötinn og rýmið.

Verkin á sýningunni spanna tímabilið frá 1961 til 2011. Sýningarstjórinn Birta segir þó ekki hægt að tala um yfirlitssýningu eða listsögulegt yfirlit, enda endurspeglir verkin fyrst og fremst persónulegan áhuga hjónanna. Sýningunni stillir hún upp eftir ýmsum tengingum milli lista-

SÝNINGARSTJÓRI, SAFNARI OG LISTAMAÐUR Sýningarstjórinn Birta Guðjónsdóttir og listaverkasafnarinn Pétur Arason, ásamt hinum skoska Alan Johnston, öðrum tveggja listamanna sem vinna sérstaka innsetningu fyrir sýninguna sem hefst í Hafnarhúsinu í dag.

FRÉTTABLAÐIÐ/VALLI

SUÐURGATA 7 Þetta verk Guðjóns Ketilssonar frá árinu 1981 má sjá á sýningunni Hraðari og hægari línur sem opnar í Hafnarhúsinu í dag.

ÞRÍJAR NÝJAR SÝNINGAR

Tvær sýningar opna í Hafnarhúsinu í dag, auk Hraðari og hægari lína, sem fjallað er um hér á síðunni. Annars vegar er innsetning Óskar Vilhjálmssonar í A-sal Hafnarhússins. Hún er sjötti listamaðurinn til að gera innsetningu í safninu, með það að leiðarljósi að tengjast almenningsrými borgarinnar og efna til þjóðfélagslegrar umræðu innan veggja safnsins.

Tuttugasta og fyrsta D-salar verkefnið verður einnig opnað í dag. Þar sýnir listakonan Hildigunnur Birgisdóttir innsetningu sína.

mannanna sem eiga þar verk. „Mig langaði ekki að ganga út frá þematískum tengingum í uppsetningu sýningarinnar. Ég gekk heldur út frá ýmsum tengingum, sem eru nokkurs konar innri listasaga sýningarinnar,“ útskýrir hún.

Ýmsir listamenn sem eiga verk á

sýningunni eiga þannig einhverja sameiginlega sögu, eða eru jafnvel tengdir vináttuböndum. Á sýningunni eru til að mynda verk eftir erlenda listamenn, sem hafa dvalið hér á landi og orðið áhrifavaldar íslenskra listamanna.

holmfridur@frettabladid.is

METSÖLULISTI EYMUÐSSON

SAMKVÆMT BÓKSÖLU Í EYMUÐSSON UM LAND ALLT

14.09.11 - 20.09.11

1 Frönsk svíta Iréne Némirovsky	2 Ríkisfang: Ekkert Sigríður Víðis Jónsdóttir
3 Einn dagur - kilja David Nicholls	4 Ljósa - kilja Kristín Steinsdóttir
5 Sultur allt árið Sigurveig Káradóttir	6 Lýtalaus - kilja Tobba Marinós
7 Einar Áskell og allsnægta-pokinn Gunnilla Bergström	8 Hollt nesti heiman að Margrét, Sigurros og Sigurveig
9 Frelsarinn - kilja Jo Nesbø	10 Þrjónað úr íslenskrí ull Oddný S. Jónsdóttir

Hefðbundin kvennabarátta

Myndlist ★★★

Dúkka – Valgerður Guðlaugsdóttir

Listasafn Reykjanesbæjar

Til 16. okt. Listasafn Reykjanesbæjar er opið 12-17 virka daga og 13-17 um helgar.

Ímynd kvenna í samfélaginu er viðfangsefni sýningar Valgerðar Guðlaugsdóttur, Dúkka. Titillinn skýrir sig sjálfur, í samfélagi samtímans líkist ímynd kvenna oftast en ekki dúkku, fínni, sætri, vel málaðri og brosandri.

Valgerður hefur í gegnum árin sérstaklega tekið ímynd kvenna fyrir í list sinni og leitað til þess ýmissa leiða, unnið skúlptúra, þrjónafatnað, ljósmyndir o.fl. og á þessari sýningu gætir þessa alls. Hún vinnur nokkuð á mörkum hönnunar og listar, notar ljósmyndir og myndstær en hér eru líka vatnslitamyndir og skúlptúrar. Framsetning verka um þennan stóra sal er nokkuð dreifð sem styrkir þau ekki. Bráðsniðugur þrjónagalli nýtur sín illa á ljósmyndum sem settar eru upp í dúllumyndstær.

Önnur listaverk sýningarinnar virka betur, til dæmis ljósmyndirnar Sex dúkkur. Þegar sex konur hafa

verið málaðar á sama hátt og sett á þær sama hárkollan verður mótun tískunnar og yfirborðsins átakanlega ljós. Eins eru dúkkulísur skólastelpna átta til fjórtán ára skýr birtingarmynd þeirrar ímyndar sem okkur er innprentuð frá unga aldri. Skúlptúrar Valgerðar af líkamshlutum eru sömuleiðis áleitnir; konur eru píkur og brjóst og þurfa ekki á andliti að halda, hvað þá heila.

Spurningin sem vaknar við skoðun sýningarinnar tengist þó alls ekki þeirri staðreynd sem hún byggir á og við þekkjum svo vel; hlutgerving kvenna og ímynd þeirra. Spurningin er frekar sú hvernig halda á kvennabarátturni áfram, því þessi aðferð sem hér er notuð bætir litlu við. Við vitum þetta allt svo vel, en látum það yfir okkur ganga. Við konur kaupum skvísubækur, allt of dýrar snyrtivörur, óþægilega skó, förum í lýtaaðgerðir og þar fram eftir götunum, þegar við vitum betur.

Þrýstingur samfélagsins er mikill og ekki heiglum hent að takast á við hann. Þegar allt kemur til alls er þó enginn sem getur gert það nema við sjálfar. Það er löngu orðið ljóst að kvennabaráttan þarfnast annarra aðferða en þeirra sem hér eru notaðar. Sem betur fer eigum við konur okkur líka ótal kraftmiklar og öflugar fyrirmyndir sem ekki hafa orðið ímyndarbransanum að bráð heldur

DÚKKA Titill sýningar Valgerðar Guðlaugsdóttur skýrir sig sjálfur.

ótrauðar haslað sér völl, hvort sem er í stjórnmálum, bókmenntum og listum, fjármálagæiranum og ekki síst hversdagslífinu.

Ragna Sigurðardóttir

Niðurstaða: Sýning Valgerðar er vel unnin í alla staði, verk hennar eru sum hver áleitnir og birta staðreyndir sem okkur hættil til að gleyma í dagsins önn. Vinnuaðferðir og sjónarhorn eru þó helst til kunnugleg til þess að vera virkilega öflug, hvort sem er í baráttunni eða sem listaverk.